

چشم انداز کوتاه مدت اقتصاد جهان از منظر سازمان OECD

سازمان همکاری و توسعه اقتصادی OECD در تاریخ ۷ مارس ۲۰۱۷ طی گزارش چشم انداز کوتاه مدت اقتصادی^۱، اعلام کرده است که رشد اقتصادی جهان در این سال از رقم ۳.۳ درصد پیش بینی شده قبلی به ۳.۶ درصد بهبود می‌یابد. استمرار افزایش حمایت‌گرایی، آسیب‌پذیری‌های مالی و بی‌ثباتی بالقوه از مسیرهای نرخ بهره و عدم وجود ارتباط منطقی بین نوسانات بازار و فعالیت‌های واقعی از اتفاقات پیش‌رو هستند.

بهبود رشد اقتصادی سال ۲۰۱۷ عمدتاً از استمرار ترکیب اقدامات در زمینه اصلاح ساختارها و سیاست‌های مالی در اغلب کشورها به ویژه کشورهای چین، کانادا و آمریکا و تا حدودی در منطقه اروپا نشأت می‌گیرد. سیاست‌هایی برای سرعت بخشی به تقویت تقاضای بخش خصوصی به منظور ارتقاء اقتصاد جهانی ضمن کاهش نابرابری‌ها مورد نیاز است. برای رفع مسئله بالا بودن نابرابری، لازم است سیاست‌گذاران اقتصادی کشورها به موضوع رشد فراگیر در چارچوب افزایش گستره اقتصادی بپردازند.

آقای Angel Gurría دبیر کل سازمان OECD عنوان کرده‌اند که "رشد هنوز ضعیف است و منافع آن جهت‌گیری کمی به ایجاد یک تفاوت واقعی برای آنهایی که از بحران‌های مالی آسیب دیدند و عقب مانده‌اند، دارد. اکنون، بیش از قبل، دولت‌ها نیازمند انجام اقداماتی برای جلب اعتماد مجدد جامعه هستند ضمن اینکه می‌باید در برابر برگشت به درون اقتصاد در حالی که منافع زیادی از توسعه همکاری‌های بین‌المللی کسب کرده‌اند، مقاومت نمایند".

گزارش اخیر چشم انداز موقت اقتصادی سازمان OECD برخی از ریسک‌هایی را که می‌تواند مانع از تحقق رشد اقتصاد جهانی و خارج شدن آن از مسیر درست شود ارائه کرده است.

یکی از ریسک‌های مهم افزایش حمایت‌گرایی است که می‌تواند رشد جهانی را تحت تاثیر قرار داده و بر تعداد زیادی از مشاغل وابسته به تجارت اثر گذار باشد. رشد سریع اعتبارات بخش خصوصی و نسبت بالای بدهی‌ها ریسک مهمی در تعدادی از بازارهای نوظهور به ویژه کشور چین محسوب می‌گردد. نوسانات بازار مسکن نیز یکی از نگرانی‌های مهم در برخی از اقتصادهای پشرفته است.

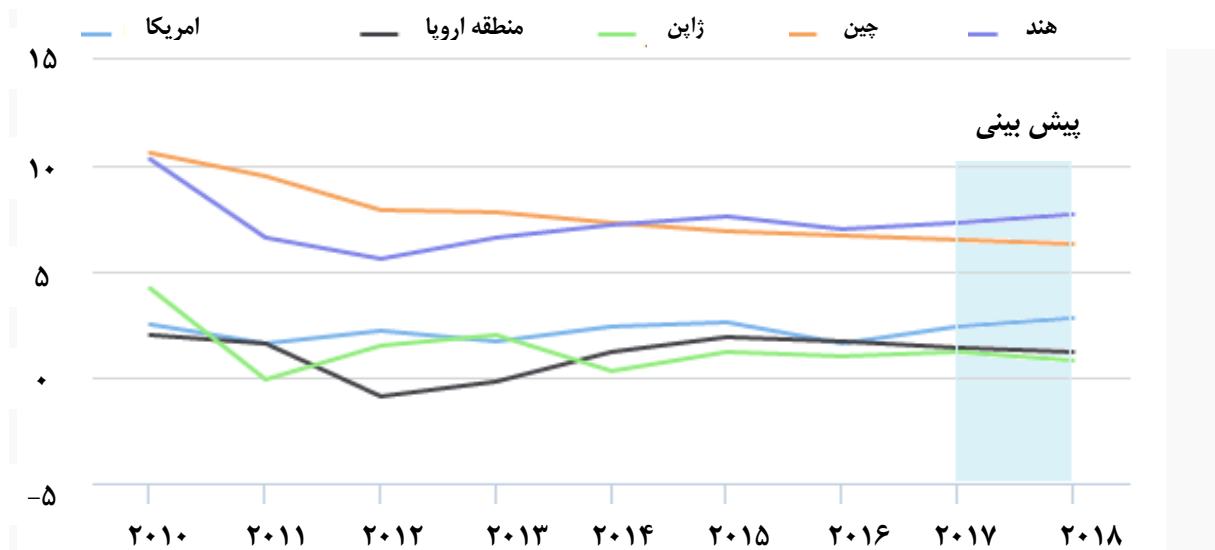
با توجه به عدم رشد معنادار بخش‌های مصرف و سرمایه‌گذاری، بنظر می‌رسد ارزش‌گذاری‌های بالا در بازارهای مالی حاکی از قطع ارتباط این حوزه با چشم انداز اقتصاد واقعی است. ریسک‌های مربوط به تنش‌های بازار مالی جهان نظیر تعدیل نرخ‌های بهره و واگرایی آن در بین اقتصادهای مهم نیز وجود دارد. می‌باید هزینه اجتماعی بحران‌ها و افزایش نابرابری مشخص شوند تا از این طریق هدف فراگیر تر نمودن رشد و کاهش فشارها برای حمایت‌گرایی و سایر پاسخ‌های پوپولیستی، محقق گردد.

تقویت رشد اقتصادی از طریق انجام اصلاحات مالی مناسب است ولی نباید خطر بروز اشتباهات سیاستی یا ریسک‌های مالی و آسیب‌پذیری‌های مرتبط را نادیده گرفت. اقدامات سیاستی منسجم و متعهدانه برای نیل توأم و همزمان افزایش رشد و تقویت فراگیری، مورد نیاز است.

^۱ Interim Economic Outlook

چشم انداز رشد اقتصادی برخی کشورهای منتخب

در کشور امریکا، تقویت رشد تقاضای داخلی به افزایش عایدی خانوارها و برگشت تدریجی در حوزه تولید نفت، کمک کرده است. انتظار می رود رشد تولید ناخالص داخلی این کشور در سال ۲۰۱۷ به ۲.۴ درصد و در سال ۲۰۱۸ به ۲.۸ درصد برسد که صرف نظر از نرخ های بلند مدت بهره و تقویت دلار، اقدام توسعه مالی، دست یابی به نرخ های رشد اقتصادی در این کشور را پشتیبانی خواهد نمود.

رشد ملایم در منطقه یورو ادامه خواهد یافت اگرچه احتمال برگشت مسائلی مانند نرخ بالای بیکاری و اشتغال ناقص به خصوص در مورد جوانان و تضعیف بخش بانکی نیز وجود دارد. رشد تولید ناخالص داخلی برای منطقه یورو در سال ۲۰۱۷ و ۲۰۱۸ حدود ۱.۶ درصد پیش بینی می شود.

در کشور ژاپن، تسهیل مالی و بهبود مشارکت زنان به افزایش رشد تولید ناخالص داخلی از ۱.۰ درصد سال ۲۰۱۶ به ۱.۲ درصد در سال ۲۰۱۷ کمک خواهد نمود. میزان تحقق رشد در این کشور بستگی به کاهش دوگانگی در بازار کار و افزایش دستمزدها خواهد داشت.

پیش بینی می شود رشد اقتصادی کشور چین در سال ۲۰۱۷ برابر با ۶.۵ درصد و در سال ۲۰۱۸ برابر با ۶.۳ درصد باشد که این امر با انتقال و گذار این اقتصاد از اتکا بر تقاضای خارجی و صنایع سنگین به سمت مصرف داخلی و خدمات، محقق خواهد شد.

افزایش بیشتر قیمت کالاهای اساسی و کاهش تورم به پشتیبانی از انجام اصلاحات اقتصادی و خروج از رکود عمیق در کشورهای برزیل و روسیه کمک خواهد نمود.

سازمان OECD به دولتهای جهان توصیه می کند تا از طریق مدیریت ریسک ها، مقاومت پذیری اقتصادها را بهبود داده و محیط لازم برای تامین رشد اقتصادی- بهبود توام بهره وری و فراگیری- را فراهم نمایند. ممکن است تمرکز بیشتر بر سیاست هایی که عناصر ساختاری را در اقدامات مالی ایجاد می کند، دامنه سیاست پولی را در اقتصادهای پیشرفته محدود کرده و موجب تقویت تجارت، سرمایه گذاری، بهره وری و دستمزدها شود.